

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 6 listopada 2017 r.

Poz. 5843

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR IFIII.4131.1.102.2017 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 30 października 2017 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r., poz. 1875) w związku z art. 28 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r. poz. 1073)

stwierdzam nieważność

uchwały Rady Miejskiej w Pyskowicach nr XXXIX/289/2017 z dnia 26 września 2017 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu położonego na południe od drogi zbiorczej, łączącej ul. Poznańską z ul. Wyzwolenia - **w całości**.

UZASADNIENIE:

Rada Miejska w Pyskowicach w dniu 26 września 2017 r. podjęła uchwałę nr XXXIX/289/2017 w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu położonego na południe od drogi zbiorczej, łączącej ul. Poznańską z ul. Wyzwolenia. Stosownie do przepisu art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (zwanej dalej: ustawą o planowaniu), w dniu 3 października 2017 r. Burmistrz Miasta Pyskowice przekazał przedmiotową uchwałę wraz z załącznikami do organu nadzoru w celu zbadania jej zgodności z przepisami prawa.

W dniu 26 października 2017 r. organ nadzoru wszczął postępowanie nadzorcze oraz poinformował Gminę o możliwości złożenia wyjaśnień.

Uchwała nr XXXIX/289/2017 Rady Miejskiej w Pyskowicach została podjęta z naruszeniem prawa.

W granicach obszaru objętego opracowaniem, zgodnie z § 15 przedmiotowego planu, wyznaczono teren 1 UKR o przeznaczeniu podstawowym usług kultu religijnego wraz z obiektami towarzyszącymi. Dla terenu 1 UKR dopuszczono również jako przeznaczenie uzupełniające zabudowę mieszkaniową wielorodzinną i zamieszkania zbiorowego, zabudowę gospodarczą, obiekty związane z edukacją oraz pomocą i opieką. Zgodnie z art. 15 ust. 2 pkt 6 ustawy o planowaniu, a także § 4 pkt 6 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. 2003 nr 164 poz. 1587), ustalenie wskaźników zagospodarowania terenu, w tym maksymalnej i minimalnej intensywności zabudowy, maksymalnej powierzchni zabudowy, minimalnego udziału powierzchni biologicznie czynnej, maksymalnej wysokości zabudowy jest obligatoryjnym elementem planu. Tymczasem, w § 15 ustalono jedynie minimalny wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej oraz maksymalną wysokość budynków mieszkaniowych i towarzyszących, pominięto natomiast parametr maksymalnej i minimalnej intensywności zabudowy, maksymalnej powierzchni zabudowy oraz maksymalnej wysokości dla obiektów przeznaczenia podstawowego. Należy zauważyć, że zarówno dopuszczenie możliwości budowy nowych obiektów, jak i możliwości przebudowy, rozbudowy i nadbudowy istniejącej zabudowy wymaga określenia parametrów. Brak ustalenia wskaźników zabudowy, skutkuje tym, że

nie wiadomo jaka jest dopuszczalna wysokość zabudowy, czy wielkość powierzchni zabudowy - tym samym doprowadzono do sytuacji, w której to inwestor decyduje o tym jak ukształtuje przestrzeń. Powyższe jest niedopuszczalne, gdyż zgodnie z przepisem art. 3 ustawy o planowaniu oraz art. 18 ust. 1 pkt 5 ustawy o samorządzie gminnym, wyłącznie rada gminy została upoważniona do kształtowania i prowadzenia polityki przestrzennej, i nie może ona scedować tego uprawnienia na inne podmioty, w szczególności na inwestora.

Naruszenie zasad sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w myśl art. 28 ust. 1 ustawy o planowaniu winno skutkować stwierdzeniem nieważności uchwały w całości lub w części, zależnie od tego, czy plan miejscowy po uchyleniu ustaleń naruszających prawo będzie spełniał wymogi zawarte w art. 15 ust. 2 i 3 określającym jego niezbędny zakres. Wada prawna tego planu polega na braku obligatoryjnych ustaleń. Nie ma więc możliwości ograniczenia zakresu rozstrzygnięcia jedynie do części uchwały.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach za pośrednictwem organu nadzoru – Wojewody Śląskiego w terminie 30 dni od jego doręczenia.

Stosownie do przepisu art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

z up. Wojewody Śląskiego
Dyrektor Wydziału Infrastruktury

Bożena Goldamer-Kapała